

RAHAMA

Manufofin hudubar

- Kwadaitar da mutane akan su siffantu da siffar rahama, domin siffa ce da Allah ya siffantu da ita a bisa kamala.
- Shiryar da Mutane abisa fatan samun rahama.
- Nesantar debe tsammani da samun rahama.

Huduba Ta Farko

Dukkan yabo ya tabbata ga Allah muna gode masa muna neman taimakonsa muna neman gafararsa muna neman tsarinsa daga sharrance-sharrancen kawunanmu da kuma munanan aiyukanmu. Wanda duk Allah ya shirye shi babu mai batar da shi wanda duk ya batar da shi babu mai shiryar da shi, ina shaidawa babu abin bautawa da gaskiya sai Allah shi kadai ba shi da da abokin tarayya, ina shaidawa kuma Annabi Muhammad bawansane kuma manzonsane.

“Ya ku wadanda sukai imani kuji tsoron Allah matuƙar tsoronsa kada ku kuskura ku mutu face kuna musulmai”.

“Ya ku mutane kuji tsoron Ubangijinku wannan da ya halicceku daga rai guda ɗaya sannan ya halitta masa matarsa daga, ya yada zuriyya daga su biyun maza da mata, don haka ku ji tsoron Allah wannan da kuke yin roko da shi da kuma zumunci haƙiƙa Allah ya kasance a kanku mai tsaro”.

“Ya ku wadanda suka yi imani kuji tsoron Allah ku faɗi magana ta dai dai sai Allah ya gyara muku aiyukan ku kuma ya gafarta muku zunubanku duk wanda ya bi Allah da Manzonsa haƙiƙa ya rabauta rabo mai girma”

Bayan haka:

Ya ku bayin Allah! Haƙiƙa jin kai da rahama siffofine guda biyu daga cikin siffofin Ubangiji maɗaukaki, kuma sunayene daga cikin sunayensa mafiya kyau. Kamar yadda sunan “Arrahmaan” ya fi kaiwa matuƙa akan sunan “Arraheem” domin shi sunan “Arrahmaan” yana nufin mai rahma gamammiya da ta shafi dukkanin halittu a nan gidan duniya, da kuma muminai a can gidan lahira. Amma sunan “Arraheem” yana nufin mai rahma ga bayinsa muminai a can ranar alkiyama. Wannan ita maganar mafiya yawancin malamai.

A cikin rahmarsa ne muke jujjuyawa inda muke so ba tare da iyaka ba. Ubangiji maɗaukaki ya ce,

﴿ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ [فاطر: ٢].

(Idan Allah ya buɗe koƙar rahmarsa ga bayinsa to babu mai riƙeta. Idan kuma ya riƙe ta babu mai buɗe ta bayan shi. Kuma shi ne mabuwayi mai hikima).

Malam Shankiydiy (R.A) ya ce: “Rahmar da ake nufi a wannan ayar ta haɗa dukkan abin da Allah yake jin kan bayi da shi na ni’imarsa ta duniya ko ta lahira, kamar saukar musu da ruwan sama. Kamar yadda Allah (S.W.T) ya ce,

﴿ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾ [الروم: ٥٠].

(Ka yi duba izuwa gurbin rahmar Ubangiji, ka ga yadda yake rayar da kasa bayan mutuwar ta).

Da fadin Madaukakin sarki:

﴿ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ﴾ [الأعراف: ٥٧].

(Shi ne wanda yake turo da iska wacce take mai yin bishara da rahamarsa (ruwan sama)). Ya ce a wani ayar,

﴿ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمِبُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ الرَّكَّزَةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴾ [الأعراف: ١٥٦].

(Rahamata ta wadaci dukkan komai. Sannan zan bayar da ita ga wadannan da suke jin tsorona kuma suke bayar da zakka da wadannan da suke yin imani a game da ayoyinmu).

Wannan rahamar wadda ta wadaci dukkan komai, rahama ce ta gabaɗaya, domin babu wani abin halitta face wannan rahama ta shafe shi a nan duniya ko kuma a lahira.

Ya ku Musulmi! Haƙiƙa ana buƙatar da mu yi rahama da tausayi a junanmu saboda daliali dadama.

Daga cikin dalilan akwai cewa, Allah shi ne ya umarcemu dayin hakan, don haka ya zama dole a gare mu mu bi umarninsa. Kamar yadda Annabi (ﷺ) ya faɗa a halin yana kan mimbarinsa: “Ku ji kai, kuma sai a ji kanku. Kuma ku yi gafara kuma sai a yi muku gafara azaba ta tabbata ga masu kin jin magana, masu dagewa akan abinda suka aikata na saɓo alhalin sun sani” [Ahmad da Dabarani].

Idan muka dabi’antu da wannan dabi’a mai kyau sai Allah ya kawo wanda zai jiƙanmu a nan duniya da lahira, kuma daman shi Allah shi yake jin kan mu. An karɓo daga Abdullahi ɗan Amr ɗan Ass, daga Annabi (ﷺ) ya ce: “Masu jin kai Allah mai jin kai yana jin kansu, don haka ku ji kan waɗanda suke kasa, sai Allah wanda yake sama ya ji kanku”. [Imam Ahmad da Abu Dawud da Tirmizi da al-Hakim suka ruwaito shi. Tirmizi ya ce, wannan hadisin kyakkyawa ne ingantacce].

An karɓo daga Jarir ya ce, “Na ji Manzon Allah (ﷺ) yana cewa: “Duk wanda baya jin kan mutane ba, to shi ma Allah ba zai ji kansa ba”. Bukhari da Muslim ne suka ruwaito shi.

Daga cikin nau'ukan rahamar Ubangiji, akwai samar da halittu abisa mafi kyawun tsari da kuma karrama ɗan Adam da fifita shi bisa mafi yawan halittu. Allah madaukakin sarki ya ce,

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ [النبي: ٤].

Ma’ana: (Haƙiƙa mun halicci mutum a cikin mafi kyawun zubi).

Sannan da fadinsa,

﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَجْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾ [الإسراء: ٧٠].

(Haƙiƙa mun girmama ‘yan Adam, mun ɗauke su a kan tudu da teku kuma mun azurta su daga daɗaɗa abubuwa, sannan muka fifita su sosai akan dayawa daga cikin waɗanda muka halitta).

Yana daga cikin rahamarsa ya dorawa kansa nauyin azurta bayinsa. Bai dora nauyin wani akan wani ba. Ba dora nayin abin cin 'ya'ya akan iyayensu ba, hakanan suma iyayen ba bar su da 'ya'yansu ba. A'a kowa yana rayuwa ne karkashi inuwar falalarsa da kyautatawarsa. Allah ya ce,

﴿ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [العنكبوت: ١٠].

(Da yawa daga cikin halitta ba sa dauke da arzikinsu. Allah ne ke azurtasu da kuma ku. Kuma shi ne mai ji kuma masani).

Ubangiji ya ce:

﴿ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقْرَفَهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴾ [هود: ٦].

(Babu wata dabba a cikin kasa face arzuƙinta na wajen Allah kuma ya san matabbatarta da makwantarta duk wannan yana cikin littafi mabayyani).

Yana daga cikin rahamarsa da ya hore mana duk abin da yake cikin sama da kasa domin kyautatuwar rayuwarmu, da kuma tsarin rayuwarmu. Allah ya ce,

﴿ وَسَخَّرَ لَكُم مِّن آيَاتِنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِي إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ [النحل: ١٢].

Ma'ana: "Ya hore muku dare da wuni, da rana da wata da taurari dukkanin wannan da umarninsa. Lalle a cikin wannan akwai ayoyi ga mutanen da suke da hankali).

Allah (S.W.T) ya ce,

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾ [البقرة: ٩٢].

(Shi ne wannan da ya halitta muku duk abin da yake bayan kasa baki daya).

Ya ku musulmi yana daga cikin rahamar Allah aiko mana da manzanni masu bushara masu gargadi. Suna sanar da bayi Ubangijinsu, suna kiransu zuwa ga bautawa Allah shi kadai. Suna sanar da su gaskiya, suna tsoratar da bin hanyar bata da barna. Allah maɗaukaki ya ce,

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعَةٌ لِّلنَّاسِ وَيَعْلَمُ اللَّهُ مَن يَصْرِفُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾ [الحديد: ٢٥].

(Hakika mun turo manzannin mu da hujjoji bayyanannu, sannan mun saukar musu da littafi da mizani (abin awo), don mutane su tsayar da gaskiya. Muka saukar da karfe, a cikinsa akwai karfi mai tsanani, da kuma abin amfani ga mutane, don Allah ya san waye wanda zai taimake shi da manzanninsa a fake).

Maɗaukakin sarki ya ce,

﴿ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ [النساء: ١٦٥].

(Manzanni masu bushara da gargadi don kada ya kasance mutane suna da wata hujja a wajen Allah bayan manzanni sun zo).

Yana daga cikin rahamarsa da ya yi mana shi ne, turo mana shugaban mutanen farko da na karshe, kuma shugaban masu tsoron Allah Annabi Muhammad (ﷺ) wanda manzancinsa gamammiyar rahama ce ga duniya baki daya. Kuma littafin da aka saukarmasa gargadi ne ga duniya duka. Allah maɗaukakin sarki ya ce:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ [الانباء: ١٠٧].

(Bamu aiko ka ba face rahama ga mutanen duniya baki daya).

Yana daga cikin rahamarsa ga bayinsa, ita kanta wannan shari'a cikakkiya, mai

cikakken tsari da kamala, mai tattare kyawawan dabi'u. Ubangiji ya sanya ta ta zamana ta dace da kowa ne zamani da kowa ce al'umma. Allah ta'ala ya ce,

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: 3].

(A yau ne na cika muku addininku, kuma na cika ni'imata gareku, kuma na yarje muku musulunci shi ne addini).

Allah ya ji tausaya mana da wannan shari'ar hadadfa, wacce Allah ya dauke kunci da tsanani daga cikinta, irin wanda yake cikin shari'o'in da suka gabace ta. Allah yana fada dangane da siffanta Annabinsa:

﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ [الأعراف: 157]

(Kuma yana sauke musu nauyi da kukumin da yake kansu).

Wannan shari'a ce da aka gina ta akan sauƙi da sauƙaƙewa:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ يَكُفِّرَ بَكُمْ أَيْسَرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾ [البقرة: 185].

(Allah yana nufin sauƙi gare ku, baya nufin tsanani).

Annabi (ﷺ) yana cewa sahabbansa: "Ku sassauta kada ku tsananta, kuyi bishara kada ku kore". Bukhari da Muslim ne suka ruwaito shi.

Ya ku bayin Allah! Haƙiƙa rahamar Annabi zaɓaɓɓen Allah wacce aka ruwaito ta hanyoyi da yawa kuma wanda yake nesa da wanda yake kusa duk sun shaida da ita. Allah ya yi gaskiya cikin faɗinsa:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: 128].

(Haƙiƙa wani manzo ya zo muku daga cikinku, duk abin da zai cutar da ku baya son sa, kuma yana yin kwadayin alheri a gare ku shi mai tausayi ne mai jin kai dangane da muminaɗi).

Yana daga cikin irin jin kan Annabi (ﷺ)

1. Akan abokan gabasa: Yayin da ya kirawo mutanen garin Da'ifa zuwa ga Musulunci sai basu amsa masa ba, suka sanya wawayensu suka cutar da shi, har takai Annabi (ﷺ) ya fito dugadugansa masu albarka suna zubar jini. Allah ya turo Mala'ikan da yake kulawa da duwatsu yana don ya zartar da duk wani umarni da Annabi zai yi masa, yana cewa, "In ka so zan jefo musu manyan duwatsu guda biyu su rufe su". Sai Manzon Allah (ﷺ) ya ce: "Kada ka aikata haka, babu mamaki Allah ya fitar da wanda zai bauta masa daga cikin tsatsonsus".
2. Rahamarsa ga Jahilai: Wani Balaraben ka'uye ya yi fitsari a cikin masallaci, sai sahabbai suka tashi don su hora shi. Sai Ma'aiki ya hana su. Har sai da ya gama fitsarin, sannan Manzo Allah (ﷺ) ya ce, "A kawo cukin guga na ruwa a kwarara akan fitsarin". Sannan sai ya ce da sahabbai, "Ku sani fa an taso ku ne don ku zama masu sassauci ba a tasu ku ba don ku zama masu tsanani, don haka ku sassauta kada ku tsananta". Sai ya ce da Balaraben ka'uyen: "Wadannan masallatan an gina su ne kawai domin ambaton Allah, da Sallah". Bayan wannan ba'ka'uye ya yi samu cikakkiyar tarbiyya ta musulunci ya zan yana cewa, "Na fansheka da uwata da Ubana ya Ma'aikin Allah! Bai kyare ni ba, bai hantare ni ba".

Hakanan kuma wani bakauyen shi ma ya zo wajen Manzon Allah (ﷺ) ya caka faratansa a kafadar Manzon Allah (ﷺ). Annabi ya waiwaya ya kalle shi yana murmushi).

Wani kuma zai bawa Manzon Allah (ﷺ) bashi, sai kuma ya zo karɓar bashinsa kafin wa'adin ya cika, kuma ya ce ya Muhammad ba ni bashina domin ku iyalan Abdulmuddalib kuna da taurin bashi. har sahabbai su harzuka, su tashi domin dukansa, sai Manzon Allah (ﷺ) ya hana su, kuma ya ce "Lalle mai gaskiya yana da ikon magana akan haƙƙinsa".

3. Rahamarsa ga sauran mumina: An karɓo daga Malik dan Huwairis (R.A) ya ce: "Mun zo wajen Manzon Allah (ﷺ) kuma mu duka samari ne tsarekun juna. Muka zauna a wajensa har tsawon kwana ashirin. Sai Annabi Muhammad ya fahimci kamar muna da buƙata zuwa ga iyalanmu, sai muka faɗa masa hakan. Ya kasance mai sauƙin hali ne da tausayi. Sai ya ce: "Ku koma wajen iyalanku, ku koyar da su addinin musulunci. Kuma ku yi sallah kamar yadda kuka ganni ina sallah. Kuma idan lokacin sallah ya yi ku umarci dayan ku ya yi kiran sallah, sannan babbanku ya yi maku limanci".

Ya ku bayin Allah, ku sani tausayin shugaba akan al'ummar Annabi Muhammad (ﷺ) tilas ne.

Annabi (ﷺ) yana addu'a yana cewa, "Ya Allah duk wanda ya sami wani shuganci na al'ummata, kuma ya tausaya masu, to ka tausaya masa. Wanda ya shugabanci wani al'amari na al'umma ta sannan ya kuntata musu, to shi ma ka kuntata masa". (Bukhari da Muslim).

Haka kuma musulunci yayi bayanin irin rahamar da za ayiwa dabbobi da kuma hani akan cutar da su kamar:

- Tsare su ba tare da ba su abin ciba: Manzon Allah (ﷺ) ya ce: "Wata mata ta shiga wuta saboda wata mage da ta tsare ta har ta mutu. Ba ta ba ta abinci ba, kuma ba ta barta ta nema da kanta ba".
- Hada dabbobi faɗa. Yin haka haramun ne. Annabi (ﷺ) ya hana a riƙa haɗa faɗa tsakanin dabba da dabba.
- Koyon harbi akan wata dabba. Yin haka shi ma haramun ne. Domin Manzon Allah (ﷺ) ya tsinewa wanda ya ke koyon harbi akan wani abu mai rai).
- Kashe daba don wasa kwai. Wannan shi ma haramun ne a musulunci. Manzon Allah (ﷺ) ya ce: "Lalle tsuntsu zai nuna rashin yardar sa ranar gobe alkiyama, ya riƙa cewa "Ya Ubangiji wane ya kashe ni don wasa kwai, ba don ya yi amfani da ni ba".

Kuma har a wajen yanka Manzon Allah ya ce: "Idan za ku yi kisa (hadi) to ku kyautata kisan. Idan kuma za ku yi yanka, to ku kyutata abin yankan. Kuma dayanku ya wasa abin yankansa, domin ya hutar da abin da zai yanka".

Sannan Manzon Allah (ﷺ) ya ga wani mutum ya danne akuyarsa da kafarsa, kuma yana wasa wufarsa, sai Manzon Allah (ﷺ) ya ce masa: “Tir da kai! Har sau biyu za ka kashe ta!! Mai ya hana ba ka wasa wufar ka ba kafin ka danne ta domin yanka?”

Ina fadin abinda kuke ji, ina kuma neman gafarar Allah da ni da ku, daga dukkan zunubi, ku nemi gafarar sa domin shi mai gafara ne mai jin kai.

Huduba Ta Biyu

Yabo da godiya da kirari sun tabbata ga Allah tsira da amincin Allah su tabbata ga fiyayyen halitta Annabin Muhammad da alayensa da sahabbansa, da duk wadanda suka bi tafarkin su har zuwa tashin kiyama. Bayan haka:

Ku sani ya ku musulmi, babu wanda yake da tabbacin dawwamar wani hali da yake ciki, domin wadata tana zuwa bayan talauci. Haka kuma talauci yana zuwa bayan wadata. Rashin lafiya tana zuwa bayan lafiya, haka kuma lafiya tana zuwa bayan rashin lafiya. Don haka babu wani hali da yake dawwama ga mutum, Allah (S.W.T) ya na cewa:

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءَ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءَ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٦﴾ ﴾ [آل عمران: ٦٦].

(Ka ce, Ya Allah mamallakin mulki, kana bayar da mulki ga wanda kake so, kana karbe mulki ga wanda kake so, kuma kana buwayar da wanda kake so, kuma kana faskantar da wanda kake so ga hannunka alheri yake. Lallai ne kai akan kowane abu, mai ikon yi ne).

Manzon Allah (ﷺ) ya ga aba Mas’ud ya na dukan dansa, sai Manzon Allah (ﷺ) ya ce masa “Kaji tsoron wanda yafi ka karfi, akan sa”.

Sannan babu makawa sai mun dinga yin wannan tausayin a aikace, kamar yadda wani mutum ya zo wajen Annabin Allah yana kukan kekashewar zuciyarsa, sai Manzon Allah (ﷺ) ya ce masa “Ka shafi kan maraya, kuma kaciya da miskini”.

Sannan ka riƙa tuna batun sakamako, domin duk abin da ka yi, shi za a yi maka. Annabi (ﷺ) ya ce, “Duk wanda ya yayewa wani bakin cikinsa, a nan duniya, to shi ma Allah zai yaye masa bakin cikinsa a lahira. Sannan kuma duk saurayin da ya taimaki tsoho, shi ma Allah zai haɗa shi da wanda zai karrama shi idan ya tsufa.

Ya ku bayin Allah! Ribar rahama shi ne samun tausayi da soyayya tsakanin ‘yan uwa. Manzon Allah (ﷺ) ya ce: “Misalin muminaɗi wajen soyayyarsu da jin ƙan junansu da da tausyinsu kamar jiki guda ne, idan wata gaba ta kamu da rashi lafiya duk sauran jikin sai ya amsa da rashin barci da zazzabi” [Bukhari ne ya ruwaito].

Kuji tsoron Allah ya ku musulmi, ku sani cewa, ana nemanku da ku yiwa juna rahama da tausayi gwargwadon abin da za ku iya. Kuma mutum ya tausayawa iyalansa da makwabtansa da abokan aikinsa, kada ku taimakawa matanku akan yin sharri ko ‘ya’yanku.

Ku sani yana daga cikin faɗin Manzon Allah (ﷺ) yana cewa: “Yana daga cikin girmama Allah ta’ala girmama musulmi mai furfura. da mahaddacin Kur’ani wanda baya ketare iyaka ko jafa’i. Da kuma girmama shugaba mai adalci. [Abu Dawud ne ya ruwaito shi].

Ku gu ji faɗa cikin abin da Manzon Allah (ﷺ) ya hana inda yake cewa, “Baya tare da mu wanda ba ya tausayin na kasan mu, kuma bai san mutuncin manyan mu ba”. [Abu Dawud ne ya ruwaito shi].

Yana daga cikin amfanin tausayawa samun rabuta da yardar Allah a nan duniya da lahira. Allah yana cewa,

﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾ [النساء: ٦٩].

(Duk wanda ya yi wa Allah da’ a da Manzonsa, to waɗannan suna tare da waɗanda Allah ya yi masu ni’ima daga Annabawa da masu gaskiya da shahidai da salihan bayi. Madallah da waɗannan abokan tafiyar. Wannan falalace daga Allah kuma Allah ya isa ya zama masani).